YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (neljäs jaosto)

26 päivänä toukokuuta 2005 *

Asiassa C-297/03,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 4.6.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 10.7.2003, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Sozialhilfeverband Rohrbach

vastaan

Arbeiterkammer Oberösterreich

ja

Österreichischer Gewerkschaftsbund,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit N. Colneric (esittelevä tuomari) ja J. N. Cunha Rodrigues,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

julkisasiamies: P. Léger,
kirjaaja: R. Grass,

ilmoitettuaan kansalliselle tuomioistuimelle, että yhteisöjen tuomioistuin tulisi ratkaisemaan asian yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohdan nojalla perustellulla määräyksellä,

kehotettuaan yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 23 artiklassa tarkoitettuja osapuolia esittämään tältä osin mahdolliset huomautuksensa,

kuultuaan julkisasiamiestä,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 12 päivänä maaliskuuta 2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/23/EY (EYVL L 82, s. 16) 1 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 3 artiklan 1 kohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat yhtäältä julkisoikeudellinen sosiaalihuoltoliitto (kuntayhtymä) Sozialhilfeverband Rohrbach (jäljempänä Sozialhilfeverband) ja toisaalta työntekijöiden alueellinen järjestö Arbeiterkammer Oberösterreich (jäljempänä Arbeiterkammer) ja julkisen sektorin työntekijöitä edustava liitto Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft öffentlicher Dienst (jäljempänä Gewerkschaftsbund) ja joka koskee kysymystä siitä, onko Sozialhilfeverbandin työntekijöiden työsopimukset siirretty kahdelle uudelle yleishyödylliselle rajavastuuyhtiölle.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön säännökset

3 Työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 14 päivänä helmikuuta annettu neuvoston direktiivi 77/187/ETY (EYVL L 61, s. 26), sellaisena kuin se on muutettuna 29.6.1998 annetulla neuvoston direktiivillä 98/50/EY (EYVL L 201, s. 88), on kodifioitu direktiivillä 2001/23. Direktiivi 2001/23 on tullut voimaan 11.4.2001. Tällöin ei ole asetettu mitään uutta määräaikaa direktiivin täytäntöönpanolle.

4 Ensimmäisessä esittämässään kysymyksessä ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin viittaa "direktiiviin 77/187/ETY sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/50/EY (nykyään direktiivi 2001/23/ETY)".

5 Koska pääasiassa kyseessä oleva luovutus on tapahtunut sen jälkeen, kun direktiivi 2001/23 on tullut voimaan, on sovellettava tätä direktiiviä.

6 Direktiivin 2001/23 1 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"1. a) Tätä direktiiviä sovelletaan yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovuttamiseen toiselle työnantajalle sopimukseen perustuvan luovutuksen taikka sulautumisen kautta.

b) — —

c) Tätä direktiiviä sovelletaan taloudellista toimintaa harjoittaviin julkisiin tai yksityisiin yrityksiin riippumatta siitä, tavoittelevatko ne voittoa. Tässä direktiivissä tarkoitettuna luovuttamisena ei pidetä hallintoviranomaisten uudelleenorganisointia eikä hallinnollisten tehtävien siirtoa hallintoviranomaiselta toiselle."

7 Tämän saman direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Ne luovuttajan oikeudet ja velvoitteet, jotka johtuvat luovutuksen tapahtuessa voimassa olleesta työsopimuksesta tai työsuhteesta, siirtyvät tällaisen luovutuksen seurauksena luovutuksensaajalle.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että luovuttaja ja luovutuksensaaja ovat luovutuspäivän jälkeen yhdessä vastuussa luovutuspäivänä voimassa olleesta työsopimuksesta tai työsuhteesta johtuvista velvoitteista, jotka ovat syntyneet ennen luovutuspäivää."

Kansalliset säännökset

8 Direktiivin 77/187 täytäntöön panemiseksi Itävallan oikeudessa on säädetty 9.7.1993 Arbeitsvertragsrechts-Anpassungsgesetz (BGBl. 459/1993, työsopimusoikeuden mukauttamislaki; jäljempänä AVRAG). Ennakkoratkaisupyynnöstä ei ilmene, että kansallisia säännöksiä olisi muutettu direktiivien 98/50 ja 2001/23 johdosta.

9 AVRAG:tä ei sen 1 §:n 2 momentin 1 kohdan mukaan sovelleta osavaltioiden (Länder), kuntayhtymien tai kuntien kanssa tehtyihin työsopimuksiin siinäkään tapauksessa, että nämä sopimukset ovat yksityisoikeudellisia. Pääasiassa kyseessä oleviin työsopimussuhteisiin työntekijöihin sovelletaan Oberösterreichisches Gemeindebedienstetengesetz 2001:tä (Ylä-Itävallan osavaltion kuntien työntekijöihin sovellettava laki, LGBl. 48/2001). Ennakkoratkaisupyynnön mukaan tässä laissa ja missään muussakaan Ylä-Itävallan oikeuden säännöksessä ei säädetty kyseessä olevan direktiivin täytäntöönpanosta kansallisessa oikeudessa tämän henkilöstöryhmän osalta.

10 AVRAG:in 3 §:ssä, joka on otsikoitu "Yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovuttaminen toiselle omistajalle", säädetään seuraavaa:

"1) Kun yritys tai liike taikka liiketoiminnan osa luovutetaan uudelle omistajalle (liikkeen luovutus), viimeksi mainitusta tulee luovutusajankohtana voimassa olleiden työsopimusten työnantajaosapuoli kaikkine oikeuksineen ja velvollisuuksineen.

— —

4) Työntekijä voi vastustaa työsuhteensa siirtoa, jos luovutuksensaaja ei sitoudu työehtosopimukseen (4 §) tai ota vastatakseen työntekijöiden oikeuksista vanhuuseläkkeeseen johtuvia suorituksia (5 §). — — Tässä tapauksessa työsuhde luovuttajaan pysyy ennallaan. — —"

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

11 Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että Sozialhilfeverband on erään osavaltion lailla perustettu kuntayhtymä, joka Oberösterreichisches Sozialhilfegesetz 1998:n (Oberösterreichin vuoden 1998 sosiaalihuoltolaki; LGBl. 82/1998) 31 §:n mukaan hoitaa alueellisena hallintoelimenä sosiaalihuoltoon liittyviä tehtäviä tämän lain 29 §:n toisen momentin mukaisesti omalla hallinnonalallaan.

12 Sillä on kahdessa liikkeessään noin 100 työntekijää, joista osalla katsotaan olevan Behinderteneinstellungsgesetzissä (laki vammaisten työllistämisestä; BGBl. 22/1970) tarkoitettu fyysinen tai henkinen vamma. Sozialhilfeverbandin harjoittama toiminta, siltä osin kuin se hallinnoi ja ylläpitää vammaisten työpajoja, ei ole julkisen vallan käyttöä vaan yksityisen hallinnon piiriin kuuluvaa toimintaa.

13 Taloudellisista ja organisatorisista syistä Sozialhilfeverband teki suunnitelman kahden yrityksen erottamisesta siitä siten, että se luovuttaisi liikkeet kahdelle perustettavalle rajavastuuyhtiölle.

14 Tämän suunnitelman mukaisesti 28.12.2002 merkittiin kaupparekisteriin Altenfeldner Werkstätten gemeinnützige GmbH (jäljempänä Altenfeldner Werkstätten) toimialanaan "vammaisten työpajat". Samana päivänä merkittiin kaupparekisteriin Artegra Werkstätten gemeinnützige GmbH (jäljempänä Artegra Werkstätten) toimialanaan "kauppapuutarha- ja pesulatoiminta". Molemmat yhtiöt ovat yleishyödyllisiä rajavastuuyhtiöitä. Sozialhilfeverband omistaa kummankin yhtiön koko pääoman.

15 Sozialhilfeverbandin ja Altenfeldner Werkstättenin sekä Sozialhilfeverbandin ja Artegra Werkstättenin välisissä luovutussopimuksissa merkittiin nämä kaksi Sozialhilfeverbandin liikettä apportiksi näihin yhtiöihin. Sozialhilfeverband luovutti myös mainituille yhtiöille niitä laitoksia koskevan määräysvallan, joita toimintojen erottaminen koski. Luovutussopimusten mukaan uudet yhtiöt tulevat Sozialhilfeverbandin sijaan kaikissa Sozialhilfeverbandin ja kolmansien välisissä oikeussuhteissa, jotka koskevat luovutettuja kahta yritystä. Nimenomaisessa kolmansien hyväksi tehdyssä sopimuksessa (echter Vertrag zugunsten Dritter) Sozialhilfeverband takaa, että toimintaa jatkavat yhtiöt ottavat vastatakseen siirrettyjen työntekijöiden oikeuksien huomioon ottamisen myös tulevaisuudessa.

16 On suunniteltu, että tämän jälkeen Sozialhilfeverbandin yhtiöosuudet näissä kahdessa yhtiössä luovutetaan Arcus Sozialnetzwerk gemeinnützige GmbH:lle (jäljempänä Arcus Sozialnetzwerk), joka on yleishyödyllinen rajavastuuyhtiö, jonka ainoa osuudenomistaja on yksityisoikeudellinen yhdistys. Sekä tämä yhdistys että Arcus Sozialnetzwerk toimivat vammaishuollon piirissä. Yhdistyksen jäsenet ovat yksityishenkilöitä ja yksityisoikeudellisia yhteisöjä. Tätä yhtiöosuuksien luovutusta ei ollut vielä toteutettu ennakkoratkaisupyynnön päiväykseen mennessä, koska sen edellytyksenä on Sozialhilfeverbandin hallituksen erityinen päätös, jota ei tuohon päivään mennessä ollut vielä tehty.

17 Luovutussopimuksen ehtojen mukaan Arcus Sozialnetzwerk voi luovuttaa tai pantata yhtiöosuuksia, jotka sillä on kahdessa uudessa yhtiössä, vain Sozialhilfeverbandin luvalla. Sopimus sisältää myös erityisiä määräyksiä yhtiöosuuksien palauttamisesta muun muassa, jos sopimusvelvoitteita ei täytetä, jos yhtiön tarkoitus lakkaa tai jos yhtiön purkamista suunnitellaan. Sillä, että yhtiöosuuksia luovutetaan Arcus Sozialnetzwerkille, ei pyritä vaikuttamaan Sozialhilfeverbandin lupaukseen taata siirrettyjen työntekijöiden oikeuksien huomioon ottaminen. Syy siihen, että Sozialhilfeverbandin liikkeitä ei luovuteta suoraan Arcus Sozialnetzwerkille, on, että tämä yhtiö aikoo jatkaa näiden kahden liikkeen toimintaa kahdessa eri tilinpidossa ja haluaa myös sulkea pois tietyt vastuuseuraamukset.

18 Oberster Gerichtshofin mukaan työntekijät riitauttavat sen, että heidän työsopimuksensa ovat siirtyneet perustetuille uusille yhtiöille. He katsovat olevansa edelleen sopimussuhteessa Sozialhilfeverbandiin.

19 Viimeksi mainittu on tehnyt Oberster Gerichtshofille Arbeits- und Sozialgerichtsgesetzin (työ- ja sosiaalituomioistuimista annettu laki; BGBl. 104/1985) 54 §:n 2 momentin mukaisen hakemuksen, jossa se vaatii Oberster Gerichtshofia toteamaan, että Sozialhilfeverbandin tiettyjen liikkeiden erottaminen ja niihin liittyvän määräysvallan luovuttaminen Artegra Werkstätten- ja Altenfeldner Werkstätten -nimisille yhtiöille merkitsi samalla myös Sozialhilfeverbandin palveluksessa siihen asti olleiden työntekijöiden työsuhteiden siirtämistä näille samoille yhtiöille.

20 Se on väittänyt, että kyseessä olevaa direktiiviä on mahdollista soveltaa suoraan, vaikka AVRAG:n 1 §:n 2 momentin 1 kohdan perusteella AVRAG:in 3 §:ää ei sovelleta kuntayhtymien kanssa tehtäviin työsopimuksiin ja vaikka Ylä-Itävallan

osavaltio ei toimivaltaisena lainsäätäjänä ole antanut sääntöjä tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi siten, että se koskisi kuntayhtymän työsopimussuhteisia työntekijöitä.

21 Asiassa 8/81, Becker, 19.1.1982 annettuun tuomioon (Kok. 1982, s. 53, Kok. Ep. VI, s. 295) ja asiassa 103/88, Fratelli Costanzo, 22.6.1989 annettuun tuomioon (Kok. 1989, s. 1839, Kok. Ep. X, s. 95) viitaten ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin huomauttaa ensimmäisestä ennakkoratkaisukysymyksestään, että Sozialhilfeverband on epäilyksettä yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla valtion elin, jota vastaan yksityiset voivat vedota direktiivin ehdottomiin ja riittävän täsmällisiin säännöksiin. Niiden yksityisoikeudellisten yhtiöiden, joille liikkeitä siirrettiin, asema on kuitenkin epävarma. Tällä voisi olla merkitystä, koska asiassa C-91/92, Faccini Dori, 14.7.1994 annetun tuomion mukaan direktiiviä ei voida soveltaa välittömästi yksityiseen (Kok. 1994, s. I-3325, Kok. Ep. XVI, s. I-1). Direktiivissä säädetyillä yrityksen luovutuksen seurauksilla ei näin ollen voisi olla välitöntä oikeusvaikutusta.

22 Asiassa C-343/98, Collino ja Chiappero, 14.9.2000 annetun tuomion (Kok. 2000, s. I-6659) valossa voitaisiin kansallisen tuomioistuimen mukaan tosin katsoa, että on selvää, että pääasiassa luovutuksensaajina olevia yksityisoikeudellisia yhtiöitä on pidettävä valtion eliminä sillä seurauksella, että kyseessä olevaa direktiiviä sovelletaan niihin välittömästi, koska luovuttajana oleva kuntayhtymä omistaa 100 prosenttia toimintaa jatkavista yhtiöistä. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan on kuitenkin lisäksi otettava huomioon, että tarkoituksena on, että luovutuksensaajina olevien yhtiöiden osuudet säilyvät luovuttajana olevalla kuntayhtymällä vain tilapäisesti, ja on jo olemassa sopimus — joka edellyttää kuntayhtymän hallituksen hyväksyntää — näiden yhtiöosuuksien luovuttamisesta kokonaan yksityiselle yhtiölle. Jos toimintaa jatkavia yhtiöitä ei tämän vuoksi pidettäisi valtion eliminä, olisi seurauksena jo tästä syystä, että kyseessä olevaa direktiiviä ei voitaisi välittömästi soveltaa.

23 Toisesta ennakkoratkaisukysymyksestä ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin huomauttaa muutoin, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä on tähän

asti käsitelty vain tapauksia, joissa yksityinen yrittää vedota direktiivin välittömään soveltamiseen valtion elintä vastaan. Käsiteltävänä olevassa tapauksessa on kuitenkin niin, että kysymyksessä olevat työntekijät nimenomaan eivät halua vedota muuten välittömästi sovellettavan direktiivin välittömään soveltamiseen heihin. Direktiivin välitöntä soveltamista vaatii valtion elin omaksi hyväkseen ja luovutuksensaajana olevan yhtiön hyväksi. Tämän lisäksi sillä valtion elimellä, joka vetoaa kyseessä olevan direktiivin soveltamiseen, ei itsellään ole toimivaltaa saattaa kysymyksessä olevaa direktiiviä osaksi kansallista oikeutta.

24 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että jos valtion elin ei voi vedota kyseessä olevan direktiivin välittömään soveltamiseen, se ei voi vedota työsopimusten siirtoon työntekijöitänsä vastaan, vaikka sen yksittäiset työntekijät itse voivat vedota tämän direktiivin välittömään oikeusvaikutukseen.

25 Näin ollen Oberster Gerichtshof on päättänyt keskeyttää asian käsittelyn ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Onko yksityisoikeudellista rajavastuuyhtiötä, jonka ainoa osuudenomistaja on julkisoikeudellinen sosiaalihuoltoliitto (kuntayhtymä) ja jolle on uskottu yksityisen hallinnon tehtäviä (sosiaalihuolto vammaisten työpajojen ylläpidon muodossa), joka tapauksessa pidettävä 'valtion elimenä' sellaisin vaikutuksin, että kansallisessa oikeudessa puutteellisesti täytäntöön pantua direktiivin 77/187/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/50/EY (nykyisin direktiivi 2001/23/EY), 3 artiklan 1 kohtaa, yhdessä 1 artiklan 1 kohdan c alakohdan kanssa, on välittömästi sovellettava kyseiseen yhtiöön, kun sosiaalihuoltoliiton yhtiöosuudet sellaisen luovutussopimuksen perusteella, joka edellyttää vain liiton hallituksen hyväksymistä, luovutetaan puhtaasti yksityiselle rajavastuuyhtiölle?

Jos tähän kysymykseen vastataan myöntävästi:

2) Voiko sosiaalihuoltoliitto (kuntayhtymä), joka luovuttaa liikkeensä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä tarkoitettuna 'valtion elimenä' tilanteessa, jossa kysymyksessä 1 tarkoitettu direktiivin säännös on pantu puutteellisesti täytäntöön, itse vedota kysymyksessä 1 tarkoitetun direktiivin 3 artiklan 1 kohdan ja 1 artiklan 1 kohdan c alakohdan välittömään soveltamiseen suhteessa työntekijöihinsä, jotka vastustavat työsopimustensa siirtoa luovutuksensaajalle (kysymyksessä 1 tarkoitetussa merkityksessä) ja haluavat säilyttää työsuhteensa luovuttajaan, sellaisin vaikutuksin, että työsopimusten katsotaan siirtyneen luovutuksensaajalle; onko tässä yhteydessä merkitystä sillä, että 'valtion elimellä' luovuttajana ei itsellään ole toimivaltaa saattaa direktiiviä osaksi kansallista oikeutta, vaan tämä toimivalta on ylemmäntasoisella lainsäädäntöelimellä (osavaltio)?"

Ennakkoratkaisukysymykset

26 Koska yhteisöjen tuomioistuin katsoo, että ennakkoratkaisukysymyksiin annettava vastaus on selvästi johdettavissa oikeuskäytännöstä, se on työjärjestyksensä 104 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoittanut kansalliselle tuomioistuimelle, että se aikoo ratkaista asian perustellulla määräyksellä, ja on kehottanut yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 23 artiklassa tarkoitettuja osapuolia esittämään tältä osin mahdolliset huomautuksensa.

Ensimmäinen kysymys

27 Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että yksityiset voivat vedota direktiivin ehdottomiin ja riittävän täsmällisiin säännöksiin sellaisia elimiä tai yksiköitä vastaan, jotka kuuluvat julkisen vallan, kuten kuntien, määräys- tai valvontavaltaan (ks. asia 152/84, Marshall, tuomio 26.2.1986, Kok. 1986, s. 723, Kok. Ep. VIII, s. 457, 46 ja 49 kohta; em. asia Fratelli Costanzo, 31 kohta ja asia C-188/89, Foster ym., tuomio 12.7.1990, Kok. 1990, s. I-3313, Kok. Ep. X, s. 499, 18 kohta).

28 Koska direktiivin 2001/23 3 artiklan 1 kohta ja 1 artiklan 1 kohdan c alakohdan ensimmäinen virke täyttävät välittömälle oikeusvaikutukselle asetetut edellytykset, mainittuihin säännöksiin voidaan siis vedota sellaista yksityisoikeudellista rajavastuuyhtiötä vastaan, jonka ainoa osuudenomistaja on julkisoikeudellinen sosiaalihuoltoliitto.

29 Sillä, että sosiaalihuoltoliiton omistamat yhtiöosuudet luovutetaan sellaisen luovutussopimuksen perusteella, joka edellyttää vain liiton hallituksen hyväksymistä, sellaiselle rajavastuuyhtiölle, jonka ainoa osuudenomistaja on yksityisoikeudellinen yhdistys, ei ole merkitystä. Kyseessä on nimittäin suunnitelma, joka sellaisenaan ei ole omiaan muuttamaan ensimmäisen yhtiön oikeudellista luonnetta.

30 Ensimmäiseen kysymykseen on siis vastattava, että yksityisoikeudellinen rajavastuuyhtiö, jonka ainoa osuudenomistaja on julkisoikeudellinen sosiaalihuoltoliitto, on sellainen yksikkö, jota vastaan direktiivin 2001/23 3 artiklan 1 kohtaan ja 1 artiklan 1 kohdan c alakohdan ensimmäiseen virkkeeseen voidaan vedota.

Toinen kysymys

31 Toisessa kysymyksessä ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy, voiko valtion elin, joka luovuttaa liikkeensä vedota työntekijää vastaan direktiivin 2001/23 3 artiklan 1 kohtaan ja 1 artiklan 1 kohdan c alakohtaan sellaisenaan pakottaakseen työntekijän jatkamaan työsuhdetta luovutuksensaajan kanssa.

32 Tältä osin on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan (ks. erityisesti asia C-168/95, Arcaro, tuomio 26.9.1996, Kok. 1996, s. I-4705, 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen) direktiivillä ei voida perustaa velvollisuuksia yksityisille ja direktiivin säännökseen ei näin ollen sellaisenaan voida vedota viimeksi mainittua vastaan.

33 Näin ollen valtion elin ei voi vedota direktiiviin 2001/23 työntekijää vastaan pakottaakseen työntekijän jatkamaan työsuhdetta yhden tai useamman luovutuksensaajana olevan yrityksen kanssa.

34 Tässä yhteydessä sillä, onko kyseessä oleva valtion elin itse vastuussa siitä, että kyseessä olevaa direktiiviä ei ole pantu täytäntöön, ei ole merkitystä.

35 Toiseen kysymykseen on siis vastattava, että valtion elin, joka luovuttaa liikkeensä, ei voi vedota direktiivin 2001/23 3 artiklan 1 kohtaan ja 1 artiklan 1 kohdan c alakohtaan työntekijää vastaan pakottaakseen työntekijän jatkamaan työsuhdetta luovutuksensaajan kanssa.

Oikeudenkäyntikulut

36 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Yksityisoikeudellinen rajavastuuyhtiö, jonka ainoa osuudenomistaja on julkisoikeudellinen sosiaalihuoltoliitto, on sellainen yksikkö, jota vastaan voidaan vedota työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 12 päivänä maaliskuuta 2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/23/EY 3 artiklan 1 kohtaan ja 1 artiklan 1 kohdan c alakohdan ensimmäiseen virkkeeseen.**

2) **Valtion elin, joka luovuttaa liikkeensä, ei voi vedota direktiivin 2001/23 3 artiklan 1 kohtaan ja 1 artiklan 1 kohdan c alakohtaan työntekijää vastaan pakottaakseen työntekijän jatkamaan työsuhdetta luovutuksensaajan kanssa.**

Allekirjoitukset